

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА ОТ УПРАВЛЯВАЩОТО ДРУЖЕСТВО СЪГЛАСНО ЧЛ. 140 ОТ НАРЕДБА № 44

I. Данни за “КАРОЛ КАПИТАЛ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД (по-долу „Управляващото дружество“) и предоставяните от него услуги:

1. „КАРОЛ КАПИТАЛ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД притежава разрешение за извършване на дейност като управляващо дружество и е вписано в регистъра на Комисия за финансов надзор (“КФН”) с Лиценз № 11-УД/2006, съгласно Решение на КФН № 115 – УД от 14.02.2006 година. Управляващото дружество е със седалище и адрес на управление: Република България, град София, Район “Възраждане”, бул. “Христо Ботев” № 57, и е пререгистрирано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 131134055, с адрес за кореспонденция: град София, ул. “Златовръх ” № 1

Наименование и адрес на органа, издал лиценза на Управляващото дружество: Комисия за финансов надзор, с адрес: Република България, гр. София 1000, ул. “Будапеща” № 16

Лице за контакт: отдел “Връзки с клиенти”, тел.: +359 2 4008 300

Език за кореспонденция – български език и английски език

Начин на комуникация: на място в офиси на Управляващото дружество или ползвани от него, чрез клиентския модул в интернет страницата на Управляващото дружество, по поща, по телефон, електронна поща и други.

2. Информация относно Политиката за третиране на конфликта на интереси на Управляващото дружество:

Управляващото дружество във връзка с дейността по чл. 86, ал. 2 от ЗДКИСДПКИ се стреми да избягва конфликт на интереси, а ако възникне такъв се стреми към справедливо третиране на клиентите, разкриване на информация и предотвратяване увреждането на интересите на клиентите. Конфликт на интереси при предоставяне на допълнителните услуги по чл. 86, ал.2 от ЗДКИСДПКИ е ситуация, която възниква във връзка с дейността на Управляващото дружество и може да накърни интереса на клиент. При установяване на видовете конфликти на интереси, наличието на които може да увреди интереса на клиент, Управляващото дружество отчита обстоятелството дали то, лице, което работи по договор за него, или лице, пряко или непряко свързано с него чрез контрол, попада в някоя от следните хипотези в резултат от предоставянето на услугите по чл.86, ал.2 от ЗДКИСДПКИ или по друг начин:

1. има възможност да реализира финансова печалба или да избегне финансова загуба за сметка на клиента;
2. има интерес от резултата от предоставяната услуга на клиента или от осъществяваната сделка за сметка на клиента, който е различен от интереса на клиента от този резултат;
3. има финансов или друг стимул да предпочете интереса на клиент или група от клиенти пред интереса на друг клиент;
4. осъществява същата дейност като клиента;
5. получава или ще получи от лице, различно от клиента, облаги във връзка с услуга, предоставена на клиента, под формата на парични средства, стоки или услуги в нарушение на нормативните изисквания или различни от стандартното възнаграждение или комисиона за тази услуга.
6. сключва лични сделки в разрез с изискванията на Правилата за личните сделки, ЗДКИСДПКИ, Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), Наредба № 44 на КФН за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове („Наредба 44”) или Наредба № 38 на КФН за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (НИДИП);

Изброяването по-горе е неизчерпателно, доколкото в практиката на Управляващото дружество може да възникнат и други ситуации, които да се квалифицират като конфликт на интереси, като тяхното уреждане ще се извършва съобразно правилата в специално приетата от Управляващото дружество политика за третиране на конфликт на интереси.

При наличие на риск за интересите на клиента, представляващ конфликт на интереси, Управляващото дружество не може да извършва дейност за сметка на клиент, ако не го е информирало за общото естество и/ или източници на потенциалните конфликти на интереси. В случаите по предходното изречение Управляващото дружество преди или по време на извършване на дейност за сметка на клиент, във връзка с която е налице конфликт на интереси, предоставя на клиента на траен носител информация относно конфликта на интереси, която е достатъчна в съответствие с характеристиките на клиента същият да вземе информирано решение относно услугата, във връзка с която възниква конфликт на интереси.

По-подробна информация относно предприетите от Управляващото дружество мерки за третиране на конфликт на интереси се съдържа в Политиката за третиране на конфликт на интереси на УД “Карол Капитал Мениджмънт” ЕАД.

II. Информация относно финансовите инструменти, предмет на предоставяните от Управляващото дружество услуги, предлаганите инвестиционни стратегии, както и рисковете свързани с тези инструменти и стратегии

Видове рискове:

Основните рискове при извършване на инвестиции във финансови инструменти са следните:

1. Пазарен риск - възможността да се реализират загуби поради неблагоприятни изменения в цените на финансовите инструменти, пазарните лихвени проценти, валутни курсове и други. Компонентите на пазарния риск са:

а) *Лихвен риск* - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент поради изменение на нивото на лихвените проценти. Изменението в цените на инструментите с фиксирана доходност е обратнопропорционално на изменението на лихвените проценти. При риска, засягащ времевата им структура сериозен фактор се явява разликата между фиксираният лихвен процент и плаващият лихвен процент, като тяхната промяна рефлектира и върху представянето на съответните инструменти.

б) *Валутен риск* - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент или депозит, деноминирани във валута, различна от лев и евро, поради изменение на курса на обмяна между тази валута и лева или евро. Към датата на изготвяне на настоящото приложение в Република България действа фиксиран валутен курс към единната основна валута евро, поради което и докато е налице Валутен борд, валутен риск към еврото практически не съществува.

в) *Ценови риск*, свързан с инвестиции във финансови инструменти - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена ценна книга при неблагоприятни промени на нивата на пазарните цени.

2. Ликвиден риск – рискът от реализиране на загуби поради невъзможност да се продаде даден актив на стойност близка до справедливата му цена при нужда от свободни средства за покриване на краткосрочни задължения. Този риск е налице когато свободно търгуемия обем (т.н. free float) на съответната емисия не е достатъчно голям или интересът към финансовия инструмент не е споделен от голям на брой инвеститори, поради което в даден момент няма възможност за реализиране (продажба) на съответния брой финансови инструменти на желаната цена.

3. Кредитен риск – възможността от намаляване на стойността на позицията в един финансов инструмент при неочаквани събития от кредитен характер, свързани с емитента на финансови инструменти, насрещната страна по борсови и извънборсови сделки. Този риск отразява още вероятността от фалит на кредитна или финансова институция, в която се съхраняват средствата под управление /или в които са открити депозити или влогове като инвестиция/. Следва да се има предвид, че колкото кредитния риск е по-висок, толкова по-висок е лихвеният процент, който инвеститорите очакват да получат за своя заеман капитал. Кредитният риск се съотнася в:

а) *Кредитен риск от контрагента / риск от неизпълнение* – вероятността насрещната страна по сделка с финансови инструменти да не изпълни своите договорни задължения, поради причини пряко свързани с финансовото ѝ състояние.

б) *Инвестиционен кредитен риск* - рискът от загуба поради намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент поради кредитно събитие при емитента на този инструмент. Кредитното събитие може да бъде обявяване в несъстоятелност, неплатежоспособност, значителна промяна в капиталовата структура, намаляване на кредитния рейтинг и др. Инвестиционният кредитен риск при дългови ценни книжа обхваща също така рискът от промени в условията, при които дадени дългови ценни книжа са били записани или последващо придобити.

в) *Остатъчен риск* - рискът, който остава, ако признатите техники за редуция на кредитния риск покажат по-ниска ефективност от очакваната. Реално това е риска, който остава налице, въпреки всички положени най-добри усилия да бъдат елиминирани или значително намалени основните рискове. След съответната оценка на риска, той може да бъде идентифициран, да не може да бъде контролиран или пък изобщо да не бъде известен.

4. Политически риск - вероятността от загуба в резултат на водената от правителството икономическа политика и евентуални промени в законодателството, оказващи влияние върху инвестиционния климат. В резултат на резки промени в политиката на съответната страна, може да се стигне до нестабилност и оттам може да се засегне възвръщаемостта, която могат да постигнат инвеститорите, тъй като тези промени могат значително да повлияят върху апетита към поемане на риск в съответната страна.

5. Макроикономически риск - вероятността от настъпване на преки загуби за клиента поради резки колебания и негативни тенденции в макроикономическата среда. Промяната в макроикономическата среда може да намали

значително апетита за риск на всички инвеститори, в следствие на рязка промяна в техните очаквания за развитието на икономиката.

6. Инфлационен риск - вероятността от намаление на покупателната сила на местната валута и съответно от повишение на общото ценово равнище в страната и реализиране на загуби поради обезценка на активите, деноминирани в лева. Реално това е рискът от обезценката на базисната валута, използвана за инвестиционните цели, тъй като се предполага, че клиентът ще потребява блага, деноминирани в съответната валута. В един такъв момент, може да се окаже, че инфлацията значително е намалила покупателната възможност на инвеститора, спрямо тези блага.

7. Отраслов риск - това е рискът от реализиране на загуба, поради отрицателни тенденции в развитието на определения отрасъл, в който оперира компания, в която са инвестирани активи на клиента.

8. Информационен риск - рискът от реализиране на загуба поради неправилно инвестиционно решение в резултат на неравносновен достъп до данни за емитента на даден финансов инструмент, забавяне на съществена информация за него, нейното частично разкриване или некоректно представяне. По принцип всички емитенти на финансови инструменти, които се търгуват на регулиран пазар са длъжни съгласно приложимото законодателство да разкриват периодично информация за своето финансово състояние, както и друга регулирана информация (включително вътрешна информация и др.), но все пак е налице риск от неизпълнение на това нормативно задължение.

9. Риск от концентрация – възможността от загуба поради неправилна диверсификация на експозиции към клиенти, групи свързани клиенти, клиенти от един и същ икономически отрасъл или географска област. Рискът се изразява в това, експозицията към определена група да бъде твърде голяма и при неконтролируеми негативни обстоятелства около нея, да възникне възможност от твърде големи загуби, които да повлияят негативно върху представянето на портфейла. Този вид риск се минимизира с диверсификацията на активите под управление.

10. Риск на емитента - рискът се състои в опасността издателят (емитентът) на финансовия инструмент да не реализира печалба или да реализира загуба от дейността си, както и да изпадне във финансови затруднения, неплатежоспособност или несъстоятелност.

11. Риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента – тези рискове включват опасността сетълментът на сделка с финансови инструменти да се забави или да не се изпълни поради вина на на насрещната страна по сделката, поради грешка на някой от инвестиционните посредници, участващи в сделката или поради технически причини. По принцип търговията на регулиран пазар (в частност на “Българска фондова борса – София“ АД) се осъществява на сетълмент принцип доставка срещу плащане (или т.н. DVP модел), при който депозитарната и сетълмент институция разменя автоматично финансовите инструменти на продавача срещу паричните средства на купувача по сделката с финансови инструменти, за да бъде минимизирани тези рискове, свързани с насрещната страна по сделката и със сетълмента в частност. Все пак следва да се има предвид, че дори и сетълмент модела доставка срещу плащане не може да изключи рискът от насрещната страна по сделката като цяло, и в частност рискът от оперативни и други грешки, които могат да забавят или осуетят сетълмента по дадена сделка с финансови инструменти.

12. Риск от грешка при проследяване (при отклонение в представянето на ETF от индекса) -измерва разминаването в представянето от това на бенчмарка, избран да бъде репликиран.Възможно е да се получи при ETF-и, които се стремят да се придържат към представянето на някой индекс или такива, инвестиращи в суровини. Разликите се получават в следствие на промяна в индексите, която съответния ETF не успява на време да отрази или пък при т.н ролване на фючърсите, които ползват за да репликират представянето на цената на съответната суровина.

13. Риск от използването на ливъридж - рискът се състои в опасността инвеститорът да претърпи толкова по-големи загуби, колкото повече заеман ресурс използва за инвестицията си, както и да загуби цялата направена инвестиция. При използването на голям ливъридж (т.е. голямо съотношение заем/собствени средства) е възможно инвеститорът да загуби пълния размер на инвестицията и дори загубите му да надвишат размера на направената инвестиция. Ливъридж например е налице при търговия на маржин, като използването на ливъридж води до т.нар. „ефект на лоста“, т.е. се увеличава както евентуалната печалба, така и евентуалната загуба. В тази връзка при отрицателна доходност от инвестицията ливъриджът води до мултиплициране на загубите съобразно използваното съотношение на заемни към собствени средства.

Видове финансови инструменти, предмет на предлаганите от Управляващото дружество услуги:

1. Акции на дружества, търгувани на “Българска фондова борса - София” АД, както и на дружества, търгувани на чуждестранни регулирани пазари на финансови инструменти или акции, неприети за търговия на регулиран пазар.

Акциите са дялови ценни книжа, даващи на притежателите им право на собственост на определен дял от една компания, заедно с прилежащите ѝ право на глас в общото събрание на акционерите, право на дивидент, както и ликвидационен дял. Притежателите на акции в дадено дружество могат да печелят както доход от дивиденди, евентуално разпределяни от дружеството, така и от покачването на пазарната цена на акциите, ако има пазарна цена. На акционерите на публичното дружество със седалище в Република България се полагат и права за записване на пропорционален на притежавания от тях дял брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала на публичното дружество.

Рискове, характерни за акциите (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен (ликвиден, валутен риск), макроикономически, отраслов, риск на емитента, риск, свързан със сетълмента и др.

2. Държавни ценни книжа (ДЦК)

ДЦК са дългови ценни книжа, издавани и гарантирани от държавата. Притежателят на такива ценни книжа е кредитор на държавата. Българската държава издава държавни ценни книжа за покриване на свои краткосрочни, средносрочни или дългосрочни нужди от финансов ресурс. Държавните ценни книжа могат да бъдат деноминирани както в лева, така и в евро, щатски долари или в друга валута. Всички български ДЦК са гарантирани от Република България и се считат за нискорисков или безрисков инструмент. От гледна точка на структурата на доходността, ДЦК биват:

- Сконтони - продават се с отстъпка от номинала, а се изкупуват обратно по номинал, като тази отстъпка се явява доходът от книгата до падежа им.
- Лихвоносни - емитират се по номинал, изкупуват се обратно по номинал и носят лихва на притежателите им за периода на съществуването си.
- Сконтно-лихвоносни - продават се с отстъпка от номинала, погасяват се по номинал и допълнително носят лихва за периода на съществуването си.

Рискове, характерни за ДЦК (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен риск (ликвиден риск, валутен риск, лихвен риск), кредитен риск, риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента.

3. Общински ценни книжа (облигации)

Този тип облигации се издават от отделните общини. Обикновено чрез емитирането им се цели набирането на средства за осъществяване на инвестиционна програма, подобрения в общинската инфраструктура и подобни дейности. От гледна точка на деноминация и начини за формиране на доходността тези облигации не се различават от ДЦК. Могат да бъдат обезпечени (с общински имоти или други активи) и необезпечени (гарантирани само с репутацията на общината-издател). Този вид дългови ценни книжа също са смятани за нискорискови финансови инструменти.

Рискове, характерни за общинските ценни книжа (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен риск (ликвиден риск, лихвен риск), кредитен риск, , риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

4. Ипотечни облигации

Съгласно българското законодателство, ипотечни облигации се издават само от банки. Банките емитират тези книжа за рефинансиране на операциите си и за увеличаване на кредитните си портфейли. От гледна точка на доходност и деноминация, влизат в категориите, посочени за ДЦК. Характерното за ипотечните облигации е, че са обезпечени с вземания по ипотечни кредити, отпуснати от съответната банка. Това означава, че при евентуална невъзможност на банката-емитент да изплаща задълженията си по облигациите, вземанията по отпуснатите от нея ипотечни кредити ще служат за изплащане на задълженията по облигациите.

Рискове, характерни за ипотечните облигации (описанието на рисковете е посочено по-горе): Кредитен риск, , пазарен риск (лихвен риск, ликвиден риск), риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

5. Корпоративни облигации

Корпоративните облигации са средство за набиране на финансов ресурс от страна на търговските дружества. Рискът на всяка емисия облигации зависи от дейността, финансовото състояние и кредитния рейтинг на компанията-емитент, както и от обезпечението по емисията. Доходите от тях отново се получават под формата на лихва или отбив от номинала и обикновено са по-високи от доходите по съизмеримите по срочност ДЦК, ипотечни или общински облигации.

Рискове, характерни за корпоративните облигации (описанието на рисковете е посочено по-горе): Кредитен риск, пазарен риск (лихвен риск, ликвиден риск), риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

Всички дългови ценни книжа, посочени в т.2-5 по – горе дават право на притежателя им да получи главница, съразмерна на номиналната стойност на дълговата ценна книга, както и лихви съобразно посочения в условията на емисията лихвен процент.

6. Чуждестранни ценни книжа с фиксирана доходност

Ценни книжа от посочените по-горе категории, които са емитирани от чуждестранни емитенти и се търгуват на международните финансови пазари.

Рискове, характерни за тези инструменти (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен (лихвен, ликвиден), макроикономически, отраслов, валутен, риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

7. Exchange Traded Funds (ETF) - ценни книжа, които следват представянето на индекс или кошница от активи, и същевременно са регистрирани за търговия на фондов пазар. За разлика от взаимните фондове, те са търгуват като обикновени акции на регулирания пазар. Реално ETF-а представлява фонд, управляван от голяма финансова институция (Маркетмейкър), който притежава съответните активи (акции, облигации, фючърси, валута, ценни метали) на свое име, и разделя тяхното притежание под формата на акции, които акционерите придобиват. По този начин те индиректно притежават дялове от съответните активи, в които инвестират. .

Рискове, характерни за ETF (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен (ликвиден, валутен, лихвен), контрагентен риск, риск от грешка при проследяване (при отклонение в представянето на ETF от индекса), риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

8. Дялове на колективна инвестиционна схема (КИС) са финансови инструменти, издадени от колективна инвестиционна схема, които изразяват правата на техните притежатели върху нейните активи. Дялове на колективна инвестиционна схема означава и акции на колективна инвестиционна схема (в приложимите случаи).

9. Деривати – производни финансови инструменти (форуърди, фючърси, опции). Характеризират се с висока степен на риск

Опциите представляват деривативни финансови инструменти, които дават право за закупуване или продажба на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти по предварително фиксирана цена до изтичането на определен срок или на определена дата. Транзакциите с опции обаче носят висока степен на риск, тъй като малки изменения в цената на базовия актив, могат до доведат до сериозни такива, при цената на съответната опция. Тъй като инструментът има времево ограничение, купувачът на опции може да закрие (прибира съответната капиталова печалба или загуба), да изпълни (придобива съответния базов актив, за който се отнася опцията) или да остави опцията да падежира (по този начин опцията изтича, без инвеститорът да се възползва от придобиването на съответния актив и губи стойността, платена за придобиването и).. Продажбата на опции обикновено води до по-голям риск. Продавачът може да претърпи загуба, която значително да надвиши сумата на фиксираната премия. Продавачът също може да бъде изложен на риск купувачът на опцията да я изпълни и продавачът или да извърши паричен сетълмент, или да придобие или достави съответния инструмент.

Фючърсите са също вид деривативен финансов инструмент и дават право, но и задължение за закупуване или продажба на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти по предварително фиксирана цена на определена дата.

Договорите за разлики като вид деривативен финансов инструмент дават право за получаване на разликата между пазарната стойност на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти и предварително фиксираната им в договора цена. По договорите за разлики клиентът има и задължението да заплати разликата между пазарната стойност на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти и предварително фиксираната им в договора цена, когато има такава разлика.

Рискове характерни за дериватните инструменти (описанието на рисковете е посочено по-горе): Пазарен (ликвиден, валутен, лихвен), контрагентен риск, риск на емитента, риск, свързан с насрещната страна по сделката, и риск, свързан със сетълмента

Предлагани от Управляващото дружество инвестиционни стратегии и рискове свързани с тях:

Управляващото дружество прилага два подхода на инвестиране, ползвайки съответно Top-down allocation подход и stock-picking подход. Преценката за откриването на експозиция се взема на базата на фундаментален анализ, а времето на влизане в позиция се прецизира, чрез ползването на технически анализ. Наред с това се съблюдават и редица други фактори, които могат да окажат влияние върху представянето на съответния портфейл. Рисковият профил на инвеститора е от съществено значение за формирането на типа портфейл. Всички рискове, на които е изложен индивидуалния инвеститор при инвестиция във финансови инструменти (така както са посочени по-горе) се отнасят и за Управляващото дружество при предприеманите от него инвестиционни стратегии (и по този начин рефлексират и върху клиента, за чиято сметка се осъществяват инвестиционните стратегии). Освен посочените по-горе рискове, при осъществяване на избраните от него инвестиционни стратегии Управляващото дружество е изложено и на операционен риск, който също така може да рефлектира върху клиента, за чиято сметка се осъществява дадена инвестиционна стратегия.

Фонд за компенсиране на инвеститорите

Фондът за компенсиране на инвеститорите (ФКИ) осигурява компенсация на клиентите, в случай, че Управляващото дружество не е в състояние да изпълни задълженията си към клиентите, поради причини, пряко свързани с финансовото му състояние (откриване на производство по несъстоятелност или отнемане на лиценза поради влошено финансово състояние и невъзможност да изпълнява задълженията си). Компенсират се вземанията, възникнали поради невъзможност на Управляващото дружество да върне клиентски активи (ценни книжа, пари и др.) и размерът на компенсацията е до 90% от стойността на вземането, но не повече от 40 000 лв.